

66 När mörker över djupet var

A v. 5-6 och diskant v. 8 A. Ekenberg 2016

v. 1 Kör (kvinnoröster), v. 2 Församling

1 När mör-ker ö - ver dju-pet var, då ska - pa - de Guds Ord,
2 Gud skrev sin hem - lig - het i allt och him - mel - ri - ket bor

och så blev all - ting till som finns i him-mel och på jord.
i var-je ve - te - korns ge - stalt som fal - ler ner i mull.

Kör

3 Och när Guds Ord blev en av oss och var i värl - dens hus

och bröt oss vå - ra tå - rars bröd då ut-gick där - av ljus.

Församling

4 Han var hos oss och det var natt då han gav bort sitt liv

då såg vi må - let som var satt en gång för al - la ting.

Kör

5 Då såg vi ve - te - kor-nets lag då kän-de vi i - gen -

c.f.

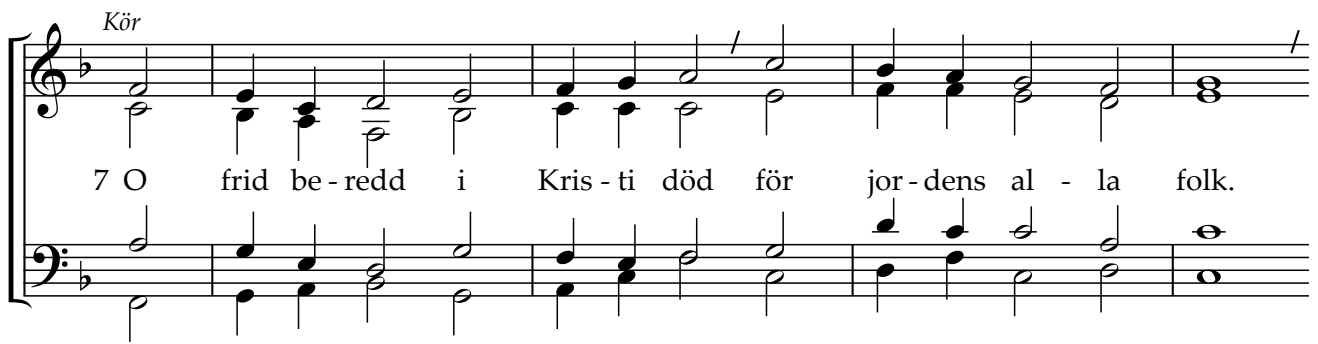
att han var den vi — läng-tat till med he - la ska - pel - sen.

Församling

6 Se Gud har sam - man - fat - tat allt i Kris - tus och hans Ord

och så för - so - nat allt med sig i him-mel och på jord.

Kör

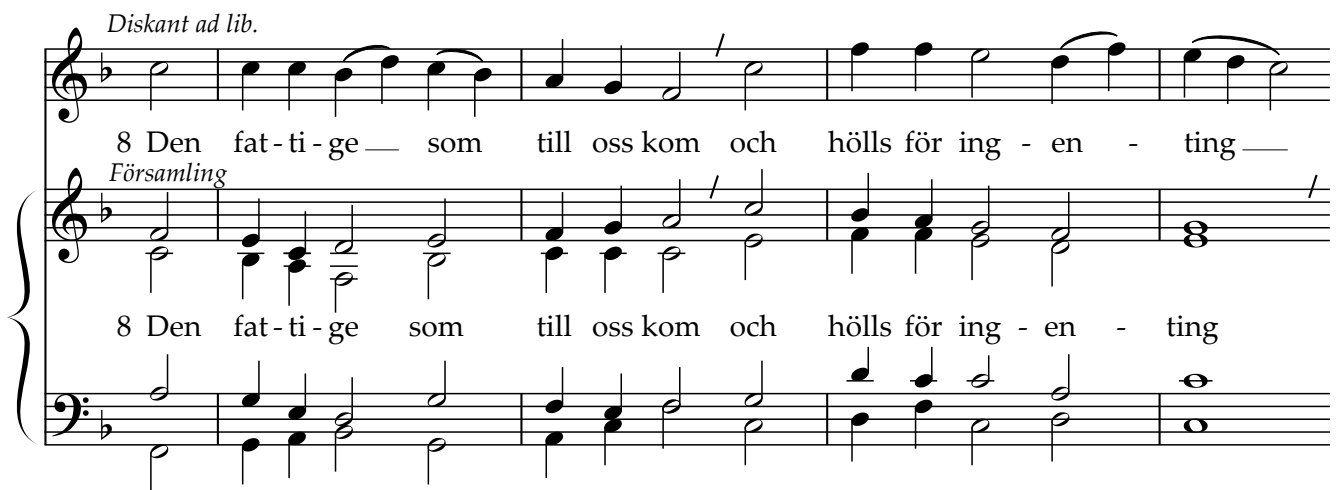

7 O frid be-redd i Kris-ti död för jor-dens al-la folk.

O en-het dold i det-ta bröd som ut-gavs för en-var.

Diskant ad lib.

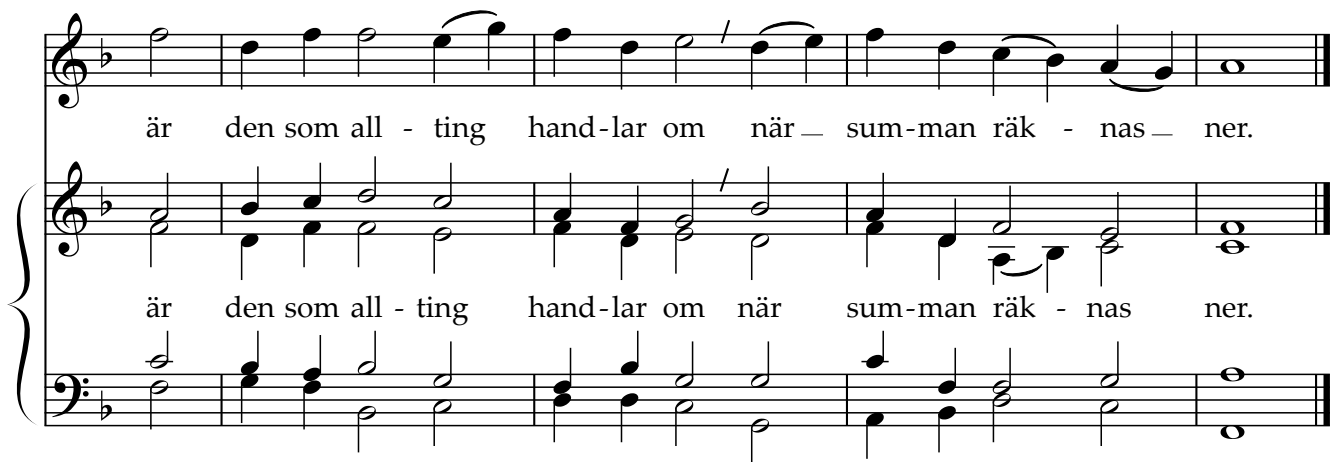

8 Den fat-ti-ge som till oss kom och hölls för ing-en-ting

Församling

8 Den fat-ti-ge som till oss kom och hölls för ing-en-ting

är den som all-ting hand-lar om när-sum-man räk-nas-ner.

är den som all-ting hand-lar om när sum-man räk-nas ner.